

Dr. Buckley's „desensitizing paste”.

DOOR

D. E. DA COSTA.

De resultaten, verkregen na aanwending van Dr. Buckley's desensitizing paste waren zoo schitterend, dat ik mijn kort résumé niet wil beginnen, alvorens aan Dr. Buckley hulde en dank te brengen.

In October 1914 hield Dr. Buckley eene lezing voor de New-York Dental Society, gepubliceerd in het December-nummer van de Items of Interest.

Toen ik begin December Dr. Buckley's voordracht las, besloot ik, geen oogenblik langer dan noodig was te wachten, om mij de door Dr. Buckley beschreven pasta te verschaffen.

Had Dr. Buckley zijne pasta onder den een of anderen vreemd klinkenden naam in den handel gebracht, zonder de bestanddeelen dier pasta te publiceeren, zeker zou dat hem geldelijk groot voordeel bezorgd hebben. Insteede hiervan publiceert hij in alle onderdeelen nauwkeurig de samenstelling van zijne pasta en geeft aan de heele menscheid iets van zeer groote waarde.

De pasta, reeds in December 1914 telegrafisch uit Amerika besteld, was half Januari nog niet in Holland. Daarom besloot ik te trachten de pasta hier te doen maken. Apotheker Blombert (Spui 31, den Haag) stelde na eenige besprekingen, de pasta voor mij samen. De samenstelling is ongeveer als die door Dr. Buckley aangegeven wordt; alleen werd neothesine vervangen door cocaïne. Zoo heel gemakkelijk scheen de samenstelling toch niet te zijn, maar toen eindelijk de pasta klaar was, bleek zij aan alle eischen te voldoen. Om eenige zekerheid te verkrijgen van de uitwerking der pasta, besloot ik op de volgende manier te werk te gaan.

Alvorens de pasta toe te passen, werd met den faradischen stroom het indexcijfer van tand of kies bepaald. Na toepassing van de pasta werd aantekening gehouden van de pijnlijkheid der uitboring en dadelijk of eenige dagen na het uitboren werd de tand of kies opnieuw met den faradischen stroom onderzocht. Bleek het indexcijfer weinig of geen verandering ondergaan te hebben, dan nam ik aan, dat op de pulpa geen blijvende uitwerking van de pasta-applicatie had plaats gehad. Verschilde het indexcijfer aanmerkelijk, dan werd 14 dagen gewacht en opnieuw met den faradischen stroom opgenomen.

Deze zeer tijdroovende contrôle liet ik na een aantal gecontrôleerde gevallen varen. De resultaten waren de volgende:

Pm ₂ i's	17/18	Maart	3.7/2.
C.i.d.	10/20	„	3/3.
C.i.s.	18/21	„	3/3.5.
M ₂ s.s.	12/15	„	11.5/12.
C.s.d.	9/17	„	5.6/8.4.
Pm ₁ i.d.	4/15	„	4.8/4.6.
C ₁ s.d.	12/17	„	4.4/4.4.
Pm ₂ i.d.	12/16	Februari	5.8/6.
I ₂ i.s.	24/27	„	0/0.
C.i.s.	24/27	„	0/0.
Pm ₁ i.s.	24/27	„	0.5/0.
Pm ₂ i.s.	24/27	„	1.5/0.
M ₂ i.s.	1/3	Maart	4.7/2.7.
I ₁ s.s.	2/3	„	0.5/1.

Ter verduidelijking van dit staatje omschrijf ik de eerste kies van dit staatje. „De tweede praemolaar onder links had op 17 Maart vóór applicatie van de pasta tot indexcijfer 3.7; op 18 Maart, nadat de caviteit uitgeboord was, was 't indexcijfer 2.”

Dat dit aantal te gering is om een eindoordeel uit te spreken, valt niet te ontkennen. Het is dan ook mijn plan

met de contrôle door te gaan en deze juist dan toe te passen, als de gevallen dubieus zijn. Dit is het geschikte oogenblik dunkt mij, om U allen te vragen, mede te willen werken, dit onderzoek zoo uitgebreid mogelijk te doen zijn. De contrôle is uiterst gemakkelijk, alleen tijdroovend. Goed doorgevoerd, moet ze ons echter absolute zekerheid geven.

En nu de zonnige zijde van de pastabehandeling. Het beste kan ik U die laten zien, door U eenige gevallen uit mijn practijk te beschrijven.

De eerste patiënt had van C.i.s. tot en met M₃i.s.; van C.i.d. tot en met M₃i.d., en in alle boventanden wigvormige defecten van de tandvleeschranden. Bij de bovenste incisivi en canini was bovendien de labiale emailvlakte volkomen verdwenen en blonk een satijnglanzende dentine-laag mij tegen. Toen patiënt zich aanmelde, was ik gemobiliseerd en mijn compagnon begon de behandeling voor mij. De C.i.s., waarmede hij wilde aanvagen, was echter zóó gevoelig, dat hij besloot de pulpa te cauteriseeren en daarna de caviteit te prepareren. De verdere behandeling deed ik. Van alle behandelde tanden bleef de pulpa behouden en bij de meeste kon, na een 24-urige applicatie, de caviteit pijnloos geprepareerd worden. Ik ging daarbij op de volgende manier te werk. Zonder eerst in de gladde voorvlakte eene opening te maken, hetgeen patiënt bovendien niet getolereerd zou hebben, plaatste ik, op de zorgvuldig gedroogde vlakte, een speldeknop groote hoeveelheid pasta, die ik met een watje over de geheele vlakte aandrukte. Het watje, slechts enkele vezels, liet ik op de pasta zitten, en liet daarover een druppel cement vloeien (meestal C a u l k ' s cement, een enkele maal Calxine).

Na 24 uur keerde de patiënt terug en aangezien de eerste applicatie in vier tanden gemaakt was, prepareerde ik zonder eenige gevoeligheid de vier caviteiten voor een goud inlay. En wat voor een caviteitpreparatie, zoo mooi, als ik ze op die plaats vroeger nooit gemaakt heb en zeer zeker sneller dan ooit.

Op deze wijze werden alle caviteiten behandeld. Bij twee moest ik de pasta voor de tweede maal appliceeren (ook 24 uur), maar verkreeg cok toen absolute gevoelloosheid.

Bij een andere patiënt verwijderde ik met een lepelvormige excavator het bederf uit een C.i.s. Weldra kon ik niet verder, omdat de bewerking te pijnlijk werd. Ik appliceerde B's pasta. Na 24 uur kon ik alle bederf verwijderen, maar exposeerde daarbij tevens de pulpa. Bij sondeering bleek alleen het bovenste puntje van de pulpa ongevoelig. Ik extirpeerde de pulpa na drukanesthesie en vulde den volgenden dag de wortelkanalen.

Reeds twee jaar trachtte ik bij eene patiënte de boven eerste molaar te vullen, waarin zich een minimale pitcaviteit bevond. Deze caviteit was zoo uiterst gevoelig, dat ik steeds weer eindigde met de opening met cement op te vullen. Nu kon ik na 24 uur pasta-applicatie de opening volkomen pijnloos uitboren en mijne vulling maken. Gij, die de pasta reeds toepaste, kent de verrukte uitdrukking op het gelaat van zulke patiënten.

Zoo zou ik U tal van voorbeelden kunnen geven. Ik wil U echter alleen nog mededeelen, dat ik in twee gevallen geen succes met de pasta had. Hoogstwaarschijnlijk was hier een technische fout begaan.

Bij enkele patiënten trad eenige uren na de pasta-applicatie een lichte gevoeligheid op. Waar heftige pijn opgetreden was, bleek mij later altijd, dat reeds eenigen tijd symptomen van chronische pulpitis opgetreden waren en de pasta-applicatie dus gecontra-indiceerd was.

Dit onderwerp is in de Items of Interest uitvoerig behandeld. Het is dan ook slechts mijne bedoeling geweest om door mijne mededeelingen een zoo uitgebreid mogelijke discussie te openen. Wij moeten dit onderwerp zoo snel mogelijk tot in alle onderdeelen nauwkeurig onderzocht hebben om te weten, of de pasta aan al onze verwachtingen blijft beantwoorden. Tot nu toe twijfel ik niet, of dit zal 't geval zijn.
